

ПРЕПОРЖЧАНО ЧЕТИВО.

Въ приюта за алкохолици.

Нѣма градъ, село, паланка, дето спиртнитѣ пития да не сѫ проникнали и да не сѫ се настанили всрѣдъ населението. Кръчмитѣ сѫ въ изобилие. Пие се вредъ. Пиятъ всички: и богати и бедни, и мѫже и жени, и стари млади, дори и деца. Пие се за всичко: и за лѣкъ, и за веселба, и за разтуха, и отъ мѫжа, и за куражъ.

Спиртътъ командува по всички празници, обичаи, спогодби. Той господарува у всички и надъ всичко. Неговитѣ злини и пакости се ширятъ навсѣкѫде. Него-вата шibalка застѣга цѣлиятъ ни животъ: и обществения, и политическия, и семейния, и личния. И жертвите му сѫ безброй и непрестекватъ. День и дори частъ не минаватъ да не му плащаме данъкъ въ животъ, въ осакатявания, въ кавги, въ раздори, въ разорения, въ умрази и пресѫлления. А колко много болести се дължатъ пакъ на спиртнитѣ пития! Болниците се препрѣльватъ отъ неговитѣ жертви. Лудниците биха опустѣли, ако изчезнѣше отъ земята алкохолътъ (спиртъ). Затворите биха се изпразнили.

Туберкулозата, сифилисътъ, триперътъ, лудостъта, епилепсията и безброй други заболявания и неджи иматъ най-често за първоизточникъ пакъ алкохола. Кой

не знае, до какво свинство изпада човѣкъ, когато го сграбчи това отвратително и подло пиянство?

Спиртътъ чисти и изражда човѣчеството.

* * *

Малкиятъ Иванчо вижда, какъ домашнитѣ му слагатъ спиртни пития на домашната трапеза. Тѣ сѫ внимателни и къмъ него: не го забравятъ. Гледашъ: напопили пръстъ въ ракия и му даватъ да си близне или му капватъ на захарче. По-късно му наливатъ въ чашка капчица. Тая капчица расте, пълни чашата и става както на голѣмитѣ.

Отначало небцето и стомахътъ на малкия Иванчо протестираятъ противъ това насилие. Той се мръщи, потръска се. Едни му се смѣятъ. Други го окуражаватъ да свикне. — Не е „мѫжъ“, ако се бои отъ една капка.

Иванчо става юноша. Зареждатъ се другарски срещи. Черпнитѣ сѫ въ редъ. Всички пиятъ, и всѣки трѣбва да почерпи. Такъвъ е обичаятъ. Започва се и геройското надпиване. Тѣ пиятъ, като вѣрватъ, че правятъ добро на себе си или най-малко, че не си правятъ зло. Тѣ сѫ жертва на на срѣдата, която ги заобикаля и имъ предава навиците си, тѣ както се предава заразата на една болестъ. Тѣ сѫ жертва на